Kámen a hrob - Černoch, Karel

Kámen a hrob,
lásky zbořenej chrám.
Proboha stop, proč ty slzy jak trám.
Proč pořád pláč a brek,
a smutný písně,
fáč a vstek a různý tísně,
dívce svý, že kámen náhrobní dám.

Proč plakat když, soudím že ránu mám.
Dívej se výš, než má zrcadlo rám.
Svý přání znáš, tak vjeď do vlasů plavejch,
běž a hleď si očí pravejch,
pláč a vstek si staví náhrobek sám.

Za tou vohradou kvete květina,
chcete slečno?
Proč nekradou lidi jen ve jménu vyznání?
Plyne den po dni, život je lodní příď,
a na tý přídi si můžeš stát,
chce to dejchat a žít... žít.

Pro jednu dlaň, očí zářivej štít,
člověče vstaň, je to prímový žít.
Tak odhoď pryč ten flór a smutky mnohý,
křič je fór mít hezký nohy,
křič je fór se zvednout semafor sám.

Tak odhoď pryč ten flór a smutky mnohý,
křič je fór mít hezký nohy,
křič je fór se zvednout semafor sám.